

сложиха геройскитѣ си кости за доброто на своя народъ.

Въ всѣки градъ и въ всѣко село има още много живи хора, които помнятъ освободителната война. Тѣ могатъ да ви кажатъ, защо българитѣ вече не искали да търпятъ турското иго, какъ зели да се гласятъ за възстание, какъ нѣкои възстанали, какъ турцитѣ сж се нахвърляли върху градове и села, грабили, убивали, палили... Какъ Русия се съжалила надъ бедната рая и отворила война на султана. Всѣки отъ старитѣ може да ви покаже, отъ де най-първо се явили руситѣ около родното му мѣсто, съпротивлявали ли сж се турцитѣ или сж избѣгали безъ бой и т. н. Добре ще направите да разпитате старитѣ хора за тогавашното време и да се научите за мжкитѣ на българитѣ, докато били роби, и радостъта имъ, когато посрещнали руситѣ и българскитѣ опълченци, що имъ донесли свобода.

Освобождението на единъ народъ е много важно нѣщо. Падатъ робскитѣ вериги, старитѣ не сж вече слуги на турчина, младитѣ добиватъ свобода да се учатъ на книга, да работятъ какъвто искатъ занаятъ, да образуватъ разни дружества (юнашки, туристични, спортистки и други), па да ходятъ, дето шатъ. Велико благо е свободата.

Затова всѣки отъ насъ е длъженъ да прочете нѣщо за онова велико и славно събитие, да разбере, какъ е то станало и да види, какво българския народъ е спечелилъ въ продължение на 50 години, откакъ той живѣе свободенъ животъ.

Кога българскиятъ народъ е попадналъ подъ турско иго?—Всѣки отъ насъ знае, че българитѣ нѣкога сж имали голѣмо и силно царство. Имали сж велики царе, боляри, войска, па-